

1886-07-23

SENDER

Elisabeth Pedersen, Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Antoinettes minde

Recipient's location:
Civita d'Antino

Mentioned people:
Elisabeth Pedersen
Viggo Pedersen
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Archive:
Mappe 48 nr. 17

TRANSCRIPTION

Mappe 48 brev nr. 17

Antoinettesminde 23 Juli 1886.

Kære Joakim.

Vi har ikke vidst, hvad vi skulde skrive til Dig, fordi vi ikke vidste, om det gik op eller ned. Nu véd vi desværre, hvad vi skal skrive, da vi har hørt Dit Telegram om den skæbnesvangre Vending Sygdommen tog. Og enten Gud endnu af sin Almagt har Råd og Villie til at afvende Sorgen eller Han måske allerede har kaldt Din Agnete til sig, hvor intet Ondt kan nå hende, så véd Du, hjertenskære Ven, at vore Tanker er hos Dig tidlig og silde, og at vi beder Gud give dig Trøst og Fred og Styrke. Men vi véd også, at selv for den frommeste er Døden forfærdelig at stå overfor og vi græder med Dig og føler med Dig, som om vi var hos Dig. Ja jeg siger, vi véd hvad vi skal skrive nu – d.v.s. jeg ved hvordan jeg er til Mode og at jeg vil minde Dig om, at ofte er det den, Gud elsker mest, som han lægger det tungeste Kors på, så Du må ikke fortvivle, om det værste sker

-2-

men huske, at så underligt det er, er det dog alt af Gud Faders Kærlighed både til Dig og Agnete og alle som står Eder nær, - for man synes jo let det er som om Gud havde glemt os, siden vi skal friste så stor Sorg og Kvide. Men ellers ved jeg ikke hvad jeg skal skrive, for det løber alt rundt for mig, og da jeg intet bestemt véd, uden om den overhængende Fare, hverken om Du er ene eller nogen er hos Dig eller om Du er rask eller noget som helst, så véd jeg intet andet end ønske og bede for Dig at Du må føle Guds Kærligheds Ånd over Dig med Trøst og Fred, Du kære kære Ven.

Din Viggo.

Kæreste Joakim, jeg sender Dem min inderlige deltagende Hilsen med Ønske, om at Gud, som er den eneste, der kan trøste helt, må være Dem nær i denne Smerte og Kvide! Vi behøver vist næppe at sige, hvor meget vi hele Tiden har været hos Eder, fra vi først fik at vide om Sygdommen; - men det er så forunderlig brat.

-3-

vi har lige været hos Eder i den største jordiske Lykke og skal nu måske være det i den dybeste Sorg. Gud styrke Dem kære Ven, hvor er dog hans Veje ubegribelige for os, umulige at forstå. Om vi var Dem lidt nærmere og kunde være lidt for Dem muligvis! Ja jeg kan ikke sige andet end: Gud i vold, gid han fare så lempeligt med Dem som muligt.

De kærligste Hilsner fra Deres

Elisabeth.

Kender De de Linier i en af Grundtvigs Salmer, jeg kan ikke huske mere af den:

Før endnu Din Sorg Du vidste,
til Dig var hans Trøst på Vej!

Hils Familien Cerroni

Antoinettes minde. 23 Juli,
1886.

Kære Joakim.

Vi har ikke vidst, hvad vi skulde skrive til
Dig, fordi vi ikke vidste, om Du gik op eller ned.
Nu vid vi desværre, hvad vi skal skrive, da vi
har hørt ad et Telegram om Dns skatbureau
Vending Lygdommens tog. Og enten Gids end
af sin Almagt har Råd og Villie til at
afvende Sorgen eller Kan måske allerede
har kaldet sin Agnete til sig, hvor intet andet
kan nå hende, så vid Du, Hjertens kan Du,
at vor Tanke er hos Dig klog og vild og at vi
beder Gid give Dig Trøst og Freds Sykke.
Men vi ved også, at selv for Dns fornuft
i Døden forfærdes at stå over for og vi
græder med Dig og føler med Dig, som om vi var
hos Dig. Ja ja nej, vi ved hvad vi skal skrive
nu - du... jeres, hvordan jeres Lethed og at
jeres sind er om, at ofte er at Dns, Gids deler
med, som kan lægge et Mængde Kroppe,
så Du må ikke forholde, om at venter at den

men hvide, at så søndeligt det er, at det dog all
af Jesu Fader. Hørligst hils det dig og blyndt
og alle som de leve i det, - for man synes jo
at det er en god hvid glend og, inden
i det første så stor sorg og hvid. Men
Men ind i det hvid jo et adskilt for
at hvide all rundt for mig, og de pinte
bortent vid inden om den overhængende
Fader, hvilken om den ene eller nogen i hvid
alle om den ene eller nogen hvid, så vid
pintet rundt end inden, det for dig at
hvidt fide god Hørligst hils end om dig
med Trøst og Trøst, der kan hvid.

Min Vige.

Kære Jakob, jeg sender Dem min
indvrigt atlydende Hilsen med Bønske om
at Gud, som er den eneste, der kan hvidt
hvidt om den ene eller nogen i hvidt
og hvidt. N. Nielsen vil sige at sig,
hvidt mig i hvidt hvidt har været hvid
hvidt for mig først fide at hvidt om hvidt
men, - men det er så funderligt hvidt.

vi har lige været hvidt hvidt: den eneste hvidt
hvidt hvidt og hvidt om hvidt hvidt:
den eneste hvidt. Gud atlydende den hvidt
hvidt, hvidt er dog hvidt hvidt abegribeligt
for os umuligt at forstå. ~~Atlydende~~
hvidt. Den er hvidt hvidt hvidt og
hvidt hvidt hvidt for den hvidt.

Ja, jeg kan ikke sige andet end: Gud hvidt,
gud hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt. De hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt
hvidt.

Hvidt de de hvidt: en af hvidt hvidt
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt:
hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt,
at sig hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt.

Hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt.